

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 135.231 van 22 september 2004
in de zaak A. 125.312/VII-27.533**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. VAN DE COTTE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Martelaarslaan 202

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX , van Iraanse nationaliteit, op 12 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 februari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 juni 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DE COTTE, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 10 december 2000 en verklaarde zich op 12 december 2000 vluchteling.

1.2. Op 23 februari 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 27 juni 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag onontvankelijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 23 april 2002 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waarvolgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving

van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al. 2.).".

Dit is de bestreden beslissing.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, doordat in de reeds gevoerde asielprocedure enkel geoordeeld werd over de ontvankelijkheid van de aanvraag; dat zij verder stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen afweging kon maken van haar verklaringen en belangen en dat een onderzoek naar de gegrondheid van de zaak zich evenwel opdringt, nu haar relaas volledig past binnen de Conventie van Genève;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal heeft geconcludeerd tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij omdat deze zonder geldige reden, geen gevolg heeft gegeven binnen een maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die aan haar aangetekend werd verstuurd op 23 april 2002 op de gekozen woonplaats; dat de verzoekende partij tegen de motivering van de beslissing geen enkel element aanbrengt; dat deze vaststelling volstond om de aanvraag als niet-ontvankelijk te verwerpen; dat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden;

2.2. Overwegende dat in een tweede middel de verzoekende partij zich beroept op de schending van artikel 3 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 2 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en de schending van artikel 1, (A), lid 2 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953;

Overwegende dat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens een beginselverklaring is die geen rechtstreekse werking heeft in de Belgische rechtsorde; dat de verzoekende partij niet aantoont hoe artikel 2 van het E.V.R.M. geschonden zou zijn; dat de Conventie van Genève niet verbiedt dat de verdragsluitende staten een regeling uitwerken waarin de criteria worden vastgelegd voor het in aanmerking nemen van een vluchtelingenverklaring; dat de Belgische Staat dit heeft gedaan in artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat niet wordt aangetoond, zelfs niet aangevoerd, dat deze wetsbepaling strijdig zou zijn met voornoemde verdragsbepaling; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen geground middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. VERTONGEN.

E. BREWAEYS.